

El bisbe Joan nomena els primers animadors de comunitat

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha nomenat els primers cinc animadors de comunitat de la Diòcesi de Lleida formats a l'Institut Superior de Ciències Religioses (IREL) i els ha destinat a diferents parròquies, perquè cooperin i treballin en comú amb els preveres, responsabilitzant-se dels àmbits i activitats pels quals han estat formats durant els dos darrers anys.

Els animadors de comunitat estan autoritzats a realitzar celebracions de la Paraula, a la distribució de la comunió a les esglésies i als malalts, a assumir la coordinació de grups de joves, catequesi, etcètera, a l'exposició del Santíssim (sense donar la benedicció), a dirigir les ora-

cions litúrgiques i a administrar el baptisme, si no pogués el prevere. Aquests nomenaments són històrics, ja que fins ara hi havia un únic animador de comunitat de la diòcesi de Lleida, Isidre Charles.

La formació d'animadors de comunitat ha estat una de les prioritats del bisbe Joan al llarg del seu episcopat: «Es tracta d'acompanyar persones amb una certa vocació i vinculació eclesial, ajudant-los a créixer en la vitalitat de la seva fe, a descobrir els talents que han rebut de Déu i a trobar ocasions de posar-los al servei dels germans, en una Església cada vegada més ministerial i corresponsable», va dir el seu dia al referir-se a la formació d'aquests animadors.

Una visita a colònies

El passat dia 12 de juliol el Sr. Bisbe, que anava a veure diferents grups de colònies que estaven al Pirineu lleidatà, va visitar els infants i joves del Col·legi Episcopal que es trobaven al Montsant de Vilaller. Els dos torns —d'infants i joves— van tenir ocasió de saludar-lo i compartir amb ell les vivències d'aquests dies intensos de convivència, joc i festa a més de contacte directe amb la natura.

Després de dinar, els monitors van seure al voltant d'una taula amb els responsables de la FVB i el bisbe Joan i van comentar que per a ells aquests dies han pogut descobrir molts valors en els infants i jo-

ves així com aprofundir en el sentit de l'amistat i el servei.

Al capvespre la celebració anticipada de la Missa dominical va ser un moment joiosos. Els acampats participaren activament i tots escoltaren les paraules del Sr. Bisbe comentant l'Evangeli i animant a ser terra bona i a viure com a amics de Jesús.

AJUDANT A VIURE

Batejats i enviats

El nostre és sempre un temps viu, el temps del Crist Ressuscitat, el temps de l'Esperit de Déu. Aquell Esperit que, segons el mateix Jesús, ens va portant progressivament cap a les realitats definitives. Un temps sempre obert a un futur que hem d'ajudar a construir «entre tots», amb humilitat però amb molta confiança en Déu, amb una esperança activa i carregada de fe en l'amor que Déu ens té i que hem experimentat en Jesús.

El proper dijous, dia 25, els membres de l'Església de Lleida tornarem a compartir la nostra identitat d'enviats per Jesús a escampar arreu la Bona Notícia del Regne (Mt 28,19-20). Sense oblidar una precisió que el mateix Jesús fa a l'evangeli de Lluc: «Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops» (Lc 10,3). Per això, i ben igual que el Pare envià el seu Fill, Ell ens envia a cadascú dels batejats sense oferir-nos cap més suport que la seguretat del seu amor i la promesa de fer-nos costat fins a la fi del món.

Ens ho ha recordat el papa Francesc: «Aquesta missió ens reclama una donació generosa, però seria un error entendre-la com una heroica tasca personal, ja que l'obra és primer que res d'Ell, més enllà del que podem descobrir i entendre. En tota la vida de l'Església ha de manifestar-se sempre que la iniciativa és de Déu, que Ell ens ha estimat primer (1Jn 4,19) i que és Déu qui fa créixer (1Co 3,7). Aquesta convicció ens permet conservar l'alegria enmig d'una tasca tan exigent i desafiadora que pren la nostra vida del tot. Ens ho demana tot, però al mateix temps ens ho ofereix tot» (Evangeli Gaudium, 12).

L'Església nascuda de la Pasqua ha de continuar anunciant Jesús, sabent que els destinataris són homes i dones que viuen en un món i una realitat sociocultural molt nova, caracteritzada per la fragmentació dels valors i un pluralisme que tot ho relativitza. Però on hi ha també tantes persones que busquen un sentit a la vida, oberts a una esperança i una solidaritat que van més enllà dels horitzons humans. La tasca que tenim els cristians davant és anunciar la fe que professem i fer-ho de manera creïble als altres. L'esperança cristiana ens orienta a construir amb realisme el futur possible i a preparar el futur definitiu. «Cada cristià i cada comunitat discernirà quin és el camí que el Senyor li demana, però tots som invitats a acceptar aquest crida: sortir de la pròpia comoditat i atrevir-se a arribar a totes les perifèries que necessiten la llum de l'Evangeli» (Evangeli Gaudium, 20).

No són temps fàcils i els reptes que se'ns presenten són grans, però mai ha estat fàcil portar la bona nova als pobres, proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, posar en llibertat els oprimits, proclamar l'any de gràcia del Senyor (cfr. Lc 4,18-19). Per això, cal intensificar la nostra qualitat espiritual amb temps d'escolta gratuïta del Senyor. És impossible parlar de Déu o de Jesús si no romanem en comunicació amb Ell; si no parlem des de la nostra mateixa fe, la nostra mateixa vida, la nostra mateixa experiència d'Ell.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

Convocats i enviats

El nostre bisbe, Joan Piris, ens convoca per l'enviament diocesà dels agents de pastoral que tindrà lloc el proper dijous 25 de setembre, a les 19 h, a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

ENTREVISTA

▶ **SALVADOR BERNAL**

Fidelitat i servei a l'Església

Dissabte vinent, dia 27, tindrà lloc a Madrid la beatificació d'Álvaro del Portillo, successor de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador de l'Opus Dei. La seva vida va estar marcada per un sentit de fidelitat i servei a l'Església —va treballar en el Concili Vaticà II i, també, a la cúria vaticana. Salvador Bernal, que va conèixer bé el futur beat, ha publicat *Álvaro del Portillo, una semblança personal* (Ed. Claret).

Com era Álvaro del Portillo, de prop?

Tenia el carisma de la normalitat: home profundament humà, pendent dels altres, oblidat de si mateix. Més d'una vegada he usat un vers d'Antonio Machado: era un home bo, en el bon sentit de la paraula bo.

Com el descriuria com a pastor?

Amb les paraules de sant Pau a 2a Corintis 11,28: tenia la *sollicitudo omnium Ecclesiarum*. Realment, estar al seu costat unes setmanes significava créixer en visió universal, participant d'infinitat de notícies, alegries i desvetllaments relatius a l'Església en tantes regions del món.

Què significa que Álvaro del Portillo va ser testimoni fidel de la vida santa de Josepmaria Escrivà i per què va voler ser-ho?

Al llarg de la història, la divina Providència ha reiterat aquesta figura del successor d'un sant, almenys des de Moisès. En el cas de l'Opus Dei, es tractava de configurar la realitat profunda de la crida universal a la santedat de tots els fidels. Álvaro del Portillo va contribuir a fer-la realitat, no sols amb la seva fidelitat personal als ensenyaments de sant Josepmaria, sinó amb el seu treball en el Vaticà II: sant Joan XXIII li va encarregar la presidència d'una comissió i el va nomenar posteriorment secretari d'una altra.

Òscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

L'opció pels pobres en una Església cordial

L'Església missionera fa una opció en favor de tots, i això es demostra en la seva opció en favor dels pobres. Francesc vol «una Església pobre i per als pobres» (paraules en la primera trobada amb els periodistes després de la seva elecció). L'opció preferencial pels pobres marca la fesomia de l'Església llatinoamericana, de la qual prové Francesc.

Els pobres estan presents en el cor de Déu i cal que estiguin presents en el cor del Poble de Déu. Francesc ens recorda sovint la dimensió social de l'evangelització. «L'Església, guiada per l'Evangelí de la misericòrdia i per l'amor a l'home, escolta el clamor per la justícia i vol respondre-hi amb totes les seves forces [...]. Això implica tant la cooperació per a resoldre les causes estructurals de la pobresa i per a promoure el desenvolupament integral dels pobres, com els gestos més simples i quotidians de solidaritat davant les misèries molt concretes que trobem» (EG, 188).

El lloc privilegiat dels pobres en el Poble de Déu (EG, 197-201) inclou aquestes dues afirmacions principals:

a) «El cor de Déu té un lloc preferencial per als pobres, tant que fins ell mateix es va fer pobre» (EG, 197).

b) «Per a l'Església, l'opció pels pobres és una categoria teològica abans que cultural, sociològica, política o filosòfica» (EG, 198).

(De la ponència del Dr. Carlos Maria Galli, de Buenos Aires, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

Para momentos difíciles: «Anima Christi»

Ludolfo de Sajonia, el *Cartujano*, en su *Vida de Cristo*, que leyó Ignacio de Loyola durante su convalecencia de una herida grave, escribió:

—«Si has compasión de Mí, reinarás conmigo. / Si deseas tener curador de tus llagas, Cristo médico es. / Si fiebres y trabajos pades, fuente de refrigerio es. / Si eres de maldad cercado, justicia y santidad es. / Si has de menester socorro, esfuerzo y virtud es. / Si temes la muerte, vida es. / Si aborreces las tinieblas, luz es. / Si deseas ir al cielo, carrera es. / Si buscas manjar de pan vivo, alimento es. / Y por ende, bien dijo el sabio: «Perfecta ignorancia es saber muchas cosas y no saber a Jesucristo...»

En los *Ejercicios Espirituales*, Ignacio de Loyola recomienda que se rece el *Anima Christi*:

- Alma de Cristo, santifícame.
- Cuerpo de Cristo, sálvame.
- Sangre de Cristo, embriágame.
- Agua del costado de Cristo, lávame.
- Pasión de Cristo, confórtame.
- ¡Oh buen Jesús!, óyeme.
- Dentro de tus llagas, escóndeme.
- No permitas que me aparte de Ti.
- Del maligno enemigo, defiéndeme.
- En la hora de mi muerte llámame.
- Y mándame ir a Ti.
- Para que con tus santos te alabe.
- Por los Siglos de los Siglos. Amén.

J.M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Humilde trabajador en la viña del Señor»

Con esta frase se definía Benedicto XVI el día de su elección. Así trabajó él siempre en la Iglesia. Su sucesor, Francisco, es un ejemplo mantenido de tal actitud. Hoy el Papa se encuentra en Albania, en respuesta a la invitación de los obispos y de las autoridades del país. Acude con un claro deseo —ha dicho— de «confirmar en la fe a la Iglesia en Albania y testimoniar mi aliento y mi amor a un país que sufrió mucho a consecuencia de las ideologías del pasado».

De los fieles cristianos albaneses recibimos todos el testimonio de la existencia de una familia fuerte, en la que los ancianos son respetados, escuchados y atendidos, de una preciosa convivencia pacífica entre las religiones, de una mantenida paz social, de un gran amor a la Iglesia.

Aleccionados por tales virtudes, acojamos unas palabras dirigidas por el Papa a los jóvenes: «Vayan, sin miedo, para servir». Humildes trabajadores de la viña, ofrezcamos «nuestra carne, con la humildad y el valor de María, para que él pueda seguir habitando en medio de los hombres; nuestras manos para acariciar a los pequeños y a los pobres; nuestros pies para salir al encuentro de los hermanos; nuestros brazos para sostener a quien es débil y para trabajar en la viña del Señor» (12/12/2013).

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 22. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).
- 23. □ Dimarts** [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.
- 24. ■ Dimecres** (□ Barcelona, St. Feliu i Terrassa) [Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica; festa de precepte a Barcelona ciutat).
- 25. ■ Dijous** [Coh 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.
- 26. ■ Divendres** [Coh 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics.
- 27. □ Dissabte** [Coh 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.
- 28. ■ † Diumenge vinent**, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o més breu: Fl 2,1-5) / Mt 21,28-32]. St. Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; St. Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són el meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

▶ Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. No us canseu de lloarlo, / que la seva grandesa no té límits. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entrañablement tot el que ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meua vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels que han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meua? Tens enveja perquè jo sóc generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers a darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se le encuentra, invocadlo mientras está cerca; que el malvado abandone su camino, y el criminal sus planes; que regrese al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor.

Como el cielo es más alto que la tierra, mis caminos son más altos que los vuestros, mis planes, que vuestros planes.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. / Grande es el Señor, merece toda alabanza, / es incalculable su grandeza. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 1,20c-24.27a)

Hermanos:

Cristo será glorificado abiertamente en mi cuerpo, sea por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo, y una ganancia el morir. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en ese dilema: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16a)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo, y les dijo: "Id también vosotros a mi viña, y os pagaré lo debido." Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?" Le respondieron: "Nadie nos ha contratado." Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña." Cuando oscureció, el dueño de la viña dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págales el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros." Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Entonces se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora, y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno." Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán los primeros y los primeros los últimos.»

Paràbola dels treballadors enviats a la vinya, miniatura d'un Evangeliari (Biblioteca Nacional, Madrid)

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Els treballadors de la vinya

Vet aquí una paràbola del Regne amb un ensenyament que va més enllà de la conclusió: «Els darrers seran primers i els primers, darrers» (20,16; cf. 19,30). El tema de la paràbola, com mostra el fragment de la queixa dels contractats a primera hora del matí (20,10-12), no és l'ordre del pagament del sou sinó, més aviat, que els qui han estat contractats al matí reben el mateix que els contractats a darrera hora de la tarda, sense possibilitat de complir el jornal. L'accent de la paràbola, per tant, està clarament en la bondat del Senyor de la vinya (també aquí l'amo es converteix en el Senyor de la vinya, 20,8), en front de la gelosia dels qui

han hagut de «suportar el pes de la jornada i la calor» (20,15; cf. 20,12c).

Aquesta paràbola, que —això cal subratllar-ho— només la tenim en Mateu, és un contrapunt clar i directe a la doctrina de les bones obres. L'ensenyament és que la doctrina de les bones obres no és el criteri decisiu de la plenitud. En efecte, la insistència de Mateu en les bones obres, reflectida en diferents episodis (p.ex. en diversos moments del sermó de la muntanya, en la paràbola del sembrador, etc.) i que encara trobarem més endavant en Mateu (p.ex. en Mt 25), podria semblar que avalla la doctrina del pagament d'un sou com a gest decisiu de cara a assolir la plenitud a què estem cridats. La paràbola, com a contrapunt a aquesta

doctrina, ensenya amb claredat que el gest veritablement cabdal de la plenitud a què se'ns crida no són les bones obres (en terminologia clàssica, el mèrit) sinó la bondat del Senyor de la vinya. Com ja vam dir en el comentari de la paràbola del jull, estem en bones mans.

Tanmateix això no treu que no haguem de col·laborar amb fermesa i fidelitat a realitzar la justícia del regne (6,33), que ha d'anar més enllà que la dels escribes i fariseus. Les bones obres continuen essent una implicació ineludible del procés d'implantació del Regne (5,16), però no són la clau de la plenitud que ve de la bondat del Senyor.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Formació

Delegació diocesana d'Ensenyament

El Concili Vaticà II ensenya que, com a hereus de l'autoritat de Crist, el Bisbe anuncia al poble el que proclama l'Evangeli i les seves repercussions en la vida.

La Delegació diocesana d'Ensenyament, per designació del Bisbe, coopera amb aquesta missió a través de la formació del professorat de Religió i de l'adequada participació en les escoles i col·legis de la matèria de Religió catòlica.

Els seus objectius són:

- Vetllar perquè els pares puguin exercir el dret a que els seus fills tinguin opció a comprendre les arrels cristianes de la seva cultura i a conèixer l'obra de Crist, plenitud humana i sentit últim de la vida. També a accedir a un espai de reflexió sistemàtica sobre la manera d'actuar responsable i participativa en la creació i manteniment d'una manera de viure humanitzadora segons l'Evangeli. I d'igual manera a interpretar el significat de les empremtes que l'Evangeli i l'Església han deixat en la cultura, art i pensament, en general.
- Assegurar la formació bàsica, afavorir el reciclatge i formació continuada del professorat de Religió i impulsar la seva coordinació. Proposar a l'Administració educativa els professionals que reuneixin les condicions legals i formatives per a que, si s'escau, ocupin la plaça de professor de Religió.
- Ofertir als professors cristians aquells recursos formatius que requereixen.
- Impulsar, a la llum del Concili Vaticà II, la cooperació i coordinació dels col·legis cristians de la Diòcesi.
- Cooperar en l'àmbit de l'episcopat de Catalunya i de la Conferència Episcopal Espanyola a garantir, d'acord amb la llei, el dret dels pares, la formació del professorat de Religió i l'adequada participació dels continguts d'aquesta assignatura.

Mn. Lluís Sallán

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha fet els següents nomenaments:

- Mn. Lluís Sallán Abizanda, Mn. Víctor Martínez Mateu i Mn. Xavier Navarro Llesta, rectors «in solidum» de la unitat pastoral constituïda per les parròquies de Sgda. Família i Sta. Teresa Jornet de Lleida. Mn. Lluís Sallán en serà el moderador.
- Mn. Francisco José Ribas Fragero i Mn. Jorge Emerson Ruiz López, rectors «in solidum» de la unitat pastoral constituïda per les parròquies de St. Antolí d'Aitona, St. Llorenç de Soses, la Nativitat de Seròs, St. Bartomeu de Massalcoreig i St. Jaume de la Granja d'Escarp. Amb ells formaran equip els animadors de comunitat Srs. Joan de Àvila Busquets Baró i Francesc X. Domènech Jornet. Mn. Francisco José Ribas en serà el moderador.
- Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller, rector de la unitat pastoral constituïda per les parròquies de St. Bartomeu d'Alpicat, exaltació de la Sta. Creu de Torferrera, Sant Pere Ad Vincula de Rosselló. Amb ell formaran equip els animadors de comunitat Srs. Cèsar Minguella Barallat i Josep M. Escorihuela Pujol.
- Mn. Antoni Agelet Delpueyo, rector de Sant Pau de Lleida, cessa en el seu servei a l'oratori de la Verge de l'Acadèmia de Lleida. Amb ell formarà equip la Sra. Assumpció Solà Pijuan, animadora de comunitat.
- Mn. Gerard Soler Quintillà, capellà de l'oratori de la Verge de l'Acadèmia de Lleida, que queda vinculat a la parròquia de Santa Maria de Gardeny.
- Mn. Rubén Darío Sánchez Gómez, rector de Sant Miquel de Bell-lloc i Sant Martí dels Alamús.
- Mn. Jaume Melcior Servat, vicari de Sant Llorenç de Lleida i rector de la Mare de Déu de Gràcia de la Granadella, Sant Antoni de Bellaguarda i Sant Josep de Bovera.
- Mn. Carles Martí Perera cessa en el seu servei a Rosselló continuant com a rector de Sant Serni d'Alguaire.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 12 h
(juliol, agost i setembre)

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Dimecres, 24 de setembre. Mare de Déu de la Mercè:**
 - 11 h, Eucaristia al centre penitenciari de Ponent.
 - 20 h, Eucaristia a la Pquia. de la Mercè.
- **Dijous, 25 de setembre:**
 - 10 h, Formació Permanent de preveres. Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
 - 18 h, benedicció de la Fira de Sant Miquel.
- **Divendres, 26 de setembre:**
 - 10 h, Formació Permanent de preveres.
 - Inici de curs del Departament de Pastoral Aplicada. IREL.

L'IREL ha començat el curs 2014-2015

Us anunciem que el 16 d'octubre, a les 19.30 h, a l'Aula Magna de la UdL (Rectorat) es farà la lliçó inaugural del curs a càrrec de Carles Torner, escriptor, amb el suggerent títol «Amor, bellesa i transcendència». Com cada curs aquesta és una trobada amb la realitat universitària i ciutadana, oberta a la fe i l'esperança de l'Evangeli.

A l'IREL-ISCR de Lleida s'imparteixen els cursos universitaris de Batxiller, Màster i Grau en Ciències Religioses, els cursos d'Agents de Pastoral, Animadors de Comunitat, cursos de la DECA d'Infantil i Primària.

També, s'ofereixen moltes altres activitats com cursos, seminaris, cicles de conferències, etc... que giren al voltant del diàleg entre fe i cultura, entre fe i persona, i entre fe i justícia. Tot això, es fa en estreta col·laboració amb les quatre àrees i les delegacions de la Diòcesi.

Podem gaudir de l'Eucaristia tots els dimecres a les 18.30 h i del servei de Biblioteca de dilluns a dijous per la tarda.

AYUDANDO A VIVIR

Bautizados y enviados

El nuestro es siempre un tiempo vivo, el tiempo de Cristo Resucitado, el tiempo del Espíritu de Dios. Aquel Espíritu que, según el mismo Jesús, nos va llevando progresivamente hacia las realidades definitivas. Un tiempo siempre abierto a un futuro que debemos ayudar a construir «entre todos», con humildad pero con mucha confianza en Dios, con una esperanza activa y cargada de fe en el amor que Dios nos tiene y que hemos experimentado en Jesús.

El próximo jueves, día 25, los miembros de la Iglesia de Lleida volveremos a compartir nuestra identidad de enviados por Jesús a anunciar la Buena Noticia del Reino (Mt 28,19-20). Sin olvidar una precisión que el mismo Jesús hace en el Evangelio de Lucas: «Yo os envío como corderos en medio de lobos» (Lc 10,3). Por ello, y al igual que el Padre envió a su Hijo, Él nos envía a cada uno de los bautizados sin ofrecernos más apoyo que la seguridad de su amor y la promesa de acompañarnos hasta el fin del mundo.

Nos lo ha recordado el papa Francisco: «Esta misión nos reclama una donación generosa, pero se-

ría un error entenderla como una heroica tarea personal, ya que la obra es ante todo de Él, más allá de lo que podamos descubrir y entender. En toda la vida de la Iglesia debe manifestarse siempre que la iniciativa es de Dios, que Él nos ha amado primero (1Jn 4,19) y que es Dios quien hace crecer (1Cor 3, 7). Esta convicción nos permite conservar la alegría en medio de una tarea tan exigente y desafiante que toma nuestra vida por completo. Nos lo pide todo, pero al mismo tiempo nos lo ofrece todo» (Evangelii Gaudium, 12).

La Iglesia nacida de la Pascua debe continuar anunciando a Jesús, sabiendo que los destinatarios son hombres y mujeres que viven en un mundo y una realidad socio-cultural muy nueva, caracterizada por la fragmentación de los valores y un pluralismo que todo lo relativiza. Pero donde hay también tantas personas que buscan un sentido a la vida, abierto a una esperanza y una solidaridad que van más allá de los horizontes humanos. La tarea que los cristianos tenemos delante es anunciar la fe que profesamos y hacerlo de manera creíble a los demás. La esperanza cristiana nos orienta a construir con realismo el

futuro posible y preparar el futuro definitivo. «Cada cristiano y cada comunidad discernirá cuál es el camino que el Señor le pide, pero todos estamos invitados a aceptar esta llamada: salir de la propia comodidad y atreverse a llegar a todas las periferias que necesitan la luz del Evangelio» (Evangelii Gaudium, 20).

No son tiempos fáciles y los retos que se nos presentan son grandes, pero nunca ha sido fácil llevar la buena nueva a los pobres, anunciar a los cautivos la libertad y a los ciegos la luz, dar libertad a los oprimidos, proclamar el año de gracia del Señor (cfr. Lc 4,18-19). Por ello, es necesario intensificar nuestra calidad espiritual con frecuentes momentos de escucha gratuita del Señor. Es imposible hablar de Dios o de Jesús si no permanecemos en comunicación con Él; si no hablamos desde nuestra misma fe, nuestra propia vida, nuestra propia experiencia de Él.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737